

Rozhodčí Jirka a Lukáš pískali hokejovou elitu

Třebíčský hokej má skvělé jméno nejen díky hráčům, ale i díky těm, kteří na ledě dohlíží na dodržování pravidel. Dvojice místních rozhodčích – hlavní rozhodčí Jiří Ondráček a čárový Lukáš Rampír – se prosadila z okresních přeborů až do české nejvyšší soutěže a v letošním roce reprezentovala český hokej na mistrovství světa IIHF ve Švýcarsku. O tlaku ze strany fanoušků, pískání hvězdám z NHL i cestě z venkovských stadionů do zaplněných světových arén jsme si povídali přímo s oběma arbitry.

Kluci, pískat na mistrovství světa je pro každého hokejistu i rozhodčího vrchol. Berete to stejně?

Jiří: Bez debat. Kdyby nám to někdo řekl před dvanácti lety, když jsme jezdili pískat na otevřený stadion do Telče v minus dvaceti stupních, tak bychom tomu nevěřili. Prošli jsme si všemi nižšími soutěžemi krok za krokem, nebyl to žádný rychlovýtah. O to více si toho vážíme. Že jsme tam jeli dva kluci z Třebíčka, je docela unikum.

Vy přitom pískáváte i českou Tipsport extraligu. Je pro vás vyjet na mezinárodní scénu spíše odměna, nebo větší stres?

Jiří: Za mě je to na mezinárodní scéně paradoxně větší pohoda. Tady doma v Česku je na nás vyvíjen obrovský tlak ze všech stran – od fanoušků, z klubů i od médií. Společnost bývá vnímavější a radikálnější a na hokeji je to znát. Venku z vás ten lokální tlak opadne a vy si ten hokej můžete víc užít.

Lukáš: Na turnajích IIHF se navíc více fandí hokeji jako takovému. V hledišti nesedí jen dva nesmiřitelné tábory domácích a hostů, ale mix fanoušků z celého světa. Atmosféra je skvělá. Pro mě osobně je plný stadion obrovský hnací motor. Když jsme pískali během covidu v prázdných halách, člověk vnímal každý jednotlivý výkřik z hlediště a na koncentraci to bylo o dost těžší.

Na mistrovství světa hrají největší hvězdy z NHL. Chovají se k rozhodčím jinak než hráči

v tuzemské soutěži?

Lukáš: Hráči jsou v jádru všude stejní, emoce k hokeji patří. Ale tým rozhodčích i organizace turnaje má pod záštitou IIHF obrovský respekt. Zápasy mají tempo, všichni vědí, co si mohou dovolit.

Jak vypadá den rozhodčího na takovém turnaji? Je to jen o hokeji, nebo máte čas i na odpočinek?

Lukáš: Program je hodně nabitý. Na zimák dorazíme většinou dvě hodiny před zápasem. Hodinu a půl před úvodním buly máme krátkou taktickou přípravu s instruktory, kde si řekneme strategii k danému utkání. Pak už si každý jede svou osobní rutinu – rozcvička, rozptýlení, fotbálek, koncentrace. Tři minuty před začátkem jdeme na led.

Jiří: Fyzická příprava je dobrá, ale nejvíc je to o nastavení hlavy. Na turnaji pískáte ty nejtěžší zápasy – Kanada, Švédsko, Amerika. Tam musíte věřit vlastním očím a stát si za rozhodnutím. Pokud udělám chybu, jako rozhodčí o ní vím většinou během vteřiny jako první. Důležité je nenechat se tím sesypat na zbytek zápasu.

Máte po utkání ještě sílu a chuť rozebírat sporné situace u videa?

Jiří: Na této úrovni už vás nikdo neučí základům. Instruktory s námi rozeberou zápas spíše pocitově a my dostaneme odkaz na vystříhané videozáznamy. Na nás pak je, abychom si to sami vyhodnotili. Tento profesionální přístup mi vyhovuje.

Často se říká, že nejlepší rozhodčí je ten, o kterém se po zápase vůbec nemluví. Souhlasíte?

Lukáš: Dá se to tak říct, ale náš kredit v očích kolegů a vedení roste právě ve chvílích, kdy dokážeme udělat správné, i když nepopulární a těžké rozhodnutí pod tlakem. To je to, co nás

posouvá dál.

Medailonek:

- **Jiří Ondráček** (hlavní rozhodčí) – Odpískal přes 240 utkání v nejvyšší české soutěži. Na letošním MS odřídil 7 zápasů základních skupin včetně atraktivních soubojů Kanady či USA.

- **Lukáš Rampír** (čárový rozhodčí) – V extralize má na kontě přes 320 zápasů. Na MS rozhodoval 8 utkání včetně čtvrtfinálového duelu.

Irini Martakidisová